

על קפיצה אין מה לדבר - אבל איך יורדים מפה?

לרדת! לרדת!

אחת ההלצות היהודיות העתיקות ביותר:

יהודי מיואש, הטובל מחרפת-רעב, מס' כים לקבל עבודה בקירקס. תפקידו הוא לקפץ ממרומי מגדל גבוה לתוך גיגית מים קטנטנת.

ההופעה מתחילה. חשיכה בזירה. המתופ' פים מכים בתופים. שעה שהיהודי עולה. לאט-לאט, אל ראש-המגדל, כשאלומות ה' זרקורים מלוות אותו.

הוא ניצב על ראשה-המגדל, וקרבו מתהפכים בו מרוב פחד. עוברת דקה, ועוד דקה.

גו, קפוז כבר! צועק מנהל-הקירקס. "על קפיצה אין מה לדבר!"

וקבעה רישמית כי מטרת אש"ף היא לכונן "שליטון לאומי" בחלקים של הארץ שי' יפגנו עלידי ישראל.

סידר חמאמי, שגריר אש"ף בלונדון, הכ' ריז את חכרותו ההיסטורית על דוקים של מדינה פלסטינית ומדינת-ישראל. "בימי חיינו", הוא לא הוחלף בתפקידו, אלא להי' פך, הפך דמות מרכזית עוד יותר באש"ף. מצית-הריסר מנהיגים אחרים של אש"ף, מאבריא-יאד ועד סברי ג'ריס, אמרו דברים דומים בנוסחות שונות. כולם הציעו להפ' סיק את המאבק המזויין ברגע שאש"ף ישר' לב במשאומתן שלום.

יצחק רבין היתה תשובה אחת לכל אלה: הוא טיפס במדרגות המגדל עוד קצת.

אש"ף היא כנופייה של מרצחים, תודיע. ועם מרצחים אין לנתל משאומתן.

שגרירויות ישראל בעולם נתקב' לו קריאות אס-אראס. נציגינו במדי'נות המקורבות ביותר לישראל שלחו מיב' רקי-אזעקה לירושלים: אי-אפשר להסביר את הקו הרישמי. אין אדם סביר בעולם המוכן לקבלו. גדולי היידיים של ישראל ברחבי-תבל תובעים לשנותו.

באיים נתקיימה ההצבעה על התצעה ה' מצרית להזמין את אש"ף לוועידת-השלום בזנבה. כמה מן היידיים הטובות ביותר של ישראל נטשו אותה. הצביעו למען ה' הצעה או נמנעו מהצבעה. בהצטרף גלר' ית שבעצם הן תומכות בה. לצד ישראל שראו רק שבע מדינות - מתן שלוש רפובליקות-בנגלת (הונדורס, קוסטה-ריקה, ניקארגואה). מבין ארבע הנותרות הצהי' רה גרמניה כפת-מלא שהיא תובעת משא' ומתן עם אש"ף, ואליו בריטניה וחולנד' מביעות בגלוי תמיכה במגמת זו.

שר-החוץ יגאל אלון, שהוא אדוק יותר מכל אפיפוד מגוש-אמונים כשיש צורך לנגות את אש"ף, חזר מסיר באירופה והו' דיע כי אין כל אפשרות לחמשוך בקו הריש' מי. שרי-הסברה האחרון של ישראל, אהרון יריב, קבע כי המדיניות הממשלתית, אי' גנה ניתנת להסברה.

כל זה הרגזו את רבין. הוא הגה לטפס עוד כמה מדרגות במגדל.

במיסגרת הפסטיבל הציוני הגדול, הוא העביר במליאת-הכנסת החלטת רישמית מחייבת, האוסרת על ממשלתו לנהל משא' ומתן עם אש"ף, בכל תנאי שהוא.

לא שבינתיים לא נם ולא ישן עוד למתרחש.

הנשיא ג'ראלד פורד הכריז כי ארצות-הברית לא תכיר באש"ף, אלא אם כן יכיר אש"ף בישראל. משמע: ארצות-הברית תכיר באש"ף, כשזו תכיר איכשהו בישראל. בא האירלנד סונדרס, המוח מס' 1 של וושינגטון בכל הנוגע לימורח-היתכן, וה' עיד בבית-הגניבהים שהבעיה הפלסטינית היא לב הסיכסוך הישראלי-הערבי, שבי' קרב אש"ף גוברת המגמת להכיר בישראל. הוא גם קבע כי הצטרפות אש"ף לחלטתה 242 פירושה הכרה כזו.

במקום אחר יושב צ'ארלס יוסט, לשעבר ראש ממשלת ארצות-הברית באו'ם ואיש עתיר-יוקרה בענייני-חוץ, ומנצח על ועדה מדרי עליון המחברת מיסמך גוספ. מיסמך זה בא להכין את הכרת ממשלת ארצות-הברית באש"ף.

כל אדם נבון בושינגטון יודע, כי הכרת וושינגטון באש"ף אינה אלא שאלה של עיתוי ויטה. ארצות-הברית רוצה לגבות מחיר תמורת ההכרה - מחיר אמריקאי, לא ישראלי.

יצחק רבין ידע בדיוק איך לה' גיב על כך. הוא טיפס עוד כמה מדרגות.

"מיסמך סונדרס מלא עיוותים וסילופים", הכריז על איש-אמונם של הנשיאים קנדי, ג'ונסון, ניקסון ופורד. סתם, ולא פירש מה הם העיוותים והסילופים.

השבע, כך נדמה, התקרב יצחק רבין אל ראשה-המגדל.

מכל רחבי העולם הגיעו דיווחים מסמ'כים על הבשלת כל התהליכים האלה.

יאמר עראפאת הגיע לרבי הסי' כמה עם האפו אדיאסר על התקדי'נות לקראת הכרה בישראל. הוא נפס למוסקבה, ושם נקבע קו משוי'תף להגשמת מדיניות זו. ידיעות מוסמכות ביותר, ממקורות שאין מהימנים מהם, לימדו כי כבר בי' עתיד הקרוב יש לצפות למחווה פלסטינית אשר תוכל לשמש בסיס להסכמה אמריקאית-סובייטית על שילוב אש"ף במשאומתן לשלום. ואילו יצחק רבין התייצב לפני עורכי-העיתונות הישראלית ומצלמות הטלוויזיה והכריז כי כל זה לא היה ולא נברא. ש' אש"ף רוצה לגרש את כל היהודים שבאו ארצה אחרי 1917, שאין להבורח-רוצחים זו רעיון אחר בראש אלא השאיפה לחסל את ישראל.

לעולם, לעולם, לעולם לא ננחה משאומתן עם כנופייה מתועבת זו.

מה עכשיו? מה הלאה? האם נקפוז את קפיצת-החיות הנוראית, מראשה-המגדל אל גיגית המים?

האם יודיע יצחק רבין שאם תכיר אר' צות-הברית באש"ף, ננתק את יחסינו המדי'ניים, הכלכליים והצבאיים עם מדינה אנטי'שמית זו?

האם יכירו שרי-החוץ שישראל תפנה עור' רף לכל מדינה התומכת ברעיון של הזמנת אש"ף לזנבה, ותקיים מעתה יחסים דיפלור'טיים רק עם ארבע יידיותיה הנאמנות הייחידות: הונדורס, קוסטה-ריקה, ניקארא'גואה ודרום-אפריקה?

האם נפרוש מן תאר'ם, כאשר אירגון ניא-נאצי זה יתקן את החלטתה 242, כדי לשלב בה את זכותו של העם הפלסטיני לעצמאות לאומית?

האם נאמר לעולם כזו: אנו מעדיפים מילחמה מוטאלית לאורך כל הזיתותינו, בני סיוע אמרי'קאי, תוך ניתוק מוחלט מן העוי' למ' - ובידבר שלא נצטרך לשכת' מדי ואסר עראפאת במשאומתן לשלום?

אני מאמין כי יצחק רבין מוכן לסאל' סתימורטלה. הוא אינטליגנטי מכדי שיעשה מעשה של סירוף באופן מודע.

בניגוד למנחם בגין, אין הוא רואה עצמו כחלומותיו כמו שנואם על פיסגת-המצדה את נאום-הינעיי' לה ש' חבת השלישי.

אם כן, מה לעשות? זמן-מה עוד אפשר יהיה להמשיך במיש' חקים של "נדמה-לנו". אפשר להעמיד פנים כי כל הצהרות של דוברי אש"ף לא היו ולא נבראו. אפשר להעלים אותן בכלי' התיקשורת, לצטט אותן בצורה כוזבת.

משך זמן-מה ניתן יהיה להעמיד פנים כאילו הארולד סונדרס הוא משוגע-הכסר. שלא חל שום שינוי במדיניות האמריקאית. שהבטחות הנרי קיסינג'ר בנדון אינן שוות

יותר מקליפת-השום. שהסדר-הביניים עם מצריים פתר את כל הבעיות למשך שנים רבות. שהפגר הפוליטי של המלך חוסיין יקום ארטוטו לתחייה.

אפשר לבלות שבועות ענוגים באורגיה של רחמים-על-עצמנו. להוכיח לעצמנו כי העולם כולו נגדנו. שכל הגויים אנטי-שמים. שנוכל לעמוד בנקל מול פוגרום עולמי זה. אם אך יגיד כל אחד מאיתנו שלוש פעמים ביום: "אני ציוני! אני ציוני! אני ציוני!" שטיפת-המוח המוטאלית יכולה להשכיח מליבנו את המציאות. אבל היא אינה משנה את ה' מציאות עצמה. זו מתקרמת בי' נתיב החיגיון אר היעד חקבוע. מה אז?

האקט הגרנד מתקרב לנקודת-חשיא שלו.

לא יעבור זמן רב, ואש"ף יודיע על הס' כמתו להשתמש בוועידת-השלום. תוך קב' עה שהשתתפות זו מהווה הכרה בישראל.

רבין

לפני אי אחריו יקבל אש"ף את החלטת מועצת-הביטחון 242, הכוללת הכרה בר'יו' עצמאותן ושלמותן הטריטוריאליה של כל מדינות האזור" (ובכלל זה - יש' ראל) המורת הכרה בזכויות העם הפלסטיני. שתי מעצמות-העל יסכימו ביניהן שיש' להזמין את אש"ף לזנבה. היידיה הנאמ' גות ביותר של ישראל, כמו חולנד, יפצירו בנו להסכים לכך. היידיים הכנים ביותר של ישראל ברחבי העולם ידגישו את דבק' תם המחלטת בקומת ובביטחונת של המדי'נה הציונית - אך יתבעו כי ישראל תכיר באיחוד מידה בזכותו של העם השני למדי'נה לאומית משלו.

כל זה יקרה, רק דוחי-זמנים אינו קבוע סופית. אוזי זה יקח שנח-שנתיים, אוזי כמה חודשים. ואוזי נמדד הזמן בשבועות.

מה אז? אז לא תחיה ברירה לשום ראשי-ממשלה בישראל אלא לרדת מן המגדל.

מי שלא היה מוכן לעשות זאת לפני שנים, כאשר הצענו זאת, כשניתן היה לצי' שות זאת ביוזמה ישראלית, על-פי חזכנית ישראלית, תוך סיפוק האינטרסים הלא-י' מיים החשובים ביותר - יצטרך לעשות זאת או, בבית-ברירה.

כל ראשי-ממשלה שאינו קנאי מטורף, והרי יצחק רבין רחוק מלהיות כזה.

כן יש לי עצה פשוטה, יבסה ומסוי' כחת לממשלת ישראל:

אנא, התחילי לרדת במדרגות המגדל!

לאט-לאט, בשקט. אוזי - אוזי! - עוד נותר הזמן הדרוש כדי לעשות זאת בכבוד.

עראפאת

מייבב היהודי בקול חנוק, "השאלה היא: איך אני יורד מכאן?"

משלתו של יצחק רבין דומה יותר ויותר ליהודי הזה. המגדל הוא ה' בעייה הפלסטינית.

כאשר הציג יצחק רבין את ממשלתו לפ' גי הכנסת, הוא הבטיח חגיגות שלעולם לא ינאל משאומתן עם אש"ף, ולעולם לא יס' כים לכניון מדינה פלסטינית בין ישראל וירדן.

ידידו ומוקיריו אמינו שזהו אך תשלום מס'שפתיים לקודמתו. גולדה מאיר, שהיא קצת משוגעת בעניין הפלסטיני (אין עם' פלסטיני!).

רבין, כך אמרו, הוא אדם איני טלויזנטי. הוא מכין את המציאות. אחרי זמן-מה הוא ימצא דרך לשנות את הקו. הוא יירד מן המגדל די בשקט.

חלפה שנה וחצי. קרו דברים בעולם. ועיי' דת-הפיסגה הערבית בריבאט החליטת הגיי' גית כי אש"ף יהווה מעתה את הנציג הביל' עדי של העם הפלסטיני. המלך חוסיין הכ' ריו, בצורה החלטית, כי מעתה שוב אין הוא רואה עצמו מוסמך לייצג את העניין הפלסטיני. עראפאת הוזמן לאר'ם ונתקבל בתשואות רמות. גם עלידי רבים מידידי ישראל.

אבל יצחק רבין לא ירד מן המגדל. לחיפה, הוא טיפס בו עוד קצת.

"לעולם לא ננחה משאומתן עם אש"ף, ת", הכריז, "אנחנו ניפגש רק בשדה-הקרב!"

ינתיים התרחשו דברים גם במח'נה הפלסטיני עצמו.

הוועידה הלאומית הפלסטינית גנזה, למ' עשה את "האמנה הלאומית" המפורסמת.